

при него и отъ ученицъти си да имъ гы истѣлкува, той имъ истѣлкува и тѣзи, и други приложи, сирѣчъ, за скрытото съкровище, за бисерътъ, за мрежата която была хвърлена въ морето и събрала съкакъвъ видъ ръба. Вечеръта слѣдъ истѣлкуваньето на притчитъ, възлѣзе въ корабъ, за да прѣмине оттатъкъ Тиверіада, да отиде въ отечеството си; но прѣзъ нощта, когато той спѣше въ корабътъ, повдигнѫ са толкозъ страшна буря, щото корабчето бѣдствуваше да потъне. Като го събудихъ ученицъти му, той гы помъмра за страхътъ и за маловѣріето имъ, заповѣда на вѣтроветъ да прѣстанжътъ, и на морето да утихне, и тутакси думата му станж дѣло. (Мат. ит. 12. 1—53. и и. 23—37. Марк. д. — Апк. и. 5—16. и 22—25.).

§. 25. Іисусъ исцѣлява двама бѣсни и кръвоточивата жена.

Като прѣминѫ Тиверіада, слѣзе въ страната на Гергесинцытъ дѣто имаше двама прочиты бѣснуемы, отъ които единътъ са наричаше Легеонъ, защото имаше легеонъ дїаволы; той дойде при Іисуса, и чрѣзъ устата ту бѣсоветъ са оплаквахъ на Іисуса, че е дошли приѣди врѣме да гы мжчи, и го молѣхъ да не гы праждосва въ Тартара, но да гы проводи въ свинското стадо, което тамъ на близо пасѣше. Като зехъ позволеніе, влѣзохъ въ тѣхъ, и тутакси сичкого стадо до двѣ хиляди свиніе, нахвърля са въ морето, и обезпокояванытъ отъ тѣхъ злочесты человѣци са испѣрихъ на часътъ. А Гергесинцытъ, смаяни отъ туй чудо, и отъ страхъ да не прѣтьрпѣтъ и друга нѣжна пагуба, примолихъ са на Іисуса да излѣзе отъ